

Posudek diplomové práce

Diplomant: Tomáš Chrástecký

Název práce: Práva národnostních menšin v první ČSR a jejich realizace

Konzultant: JUDr. Mgr. Vendulka Valentová, Ph.D.

Diplomová práce studenta závěrečného ročníku magisterského studia Fakulty právnické ZČU v Plzni Tomáše Chrásteckého se zařadila mezi skupinu diplomových prací na Katedře právních dějin, které se věnují období tzv. první republiky, tzn. let 1918 – 1938.

Diplomant se ve své práci věnuje jednomu z nejožehavějších problémů nejen z pohledu historického vývoje, ale i současnosti. Tímto problémem je otázka menšin a hlavně menšiny německé na našem území a koexistenci českého národa a národa německého na území českého soustátí.

Na úvod je nutno poznamenat, že se autor zhostil svého úkolu velmi dobře a byl schopen provést podrobnou analýzu této problematiky, zhodnotit složitý proces a jeho důsledky.

Diplomová práce je kromě úvodu a závěru rozdělena do pěti kapitol.

Kapitola první se věnuje vzniku mezinárodněprávní ochrany menšin, zvláště pak tématice, která je těsně spojena s tématem diplomové práce, a tou je právo na sebeurčení národů. Autor zde svoji pozornost soustředil následně zákonitě na Pařížskou mírovou konferenci a jejím výsledkům.

Druhá kapitola je věnována přehledu jednotlivých národnostních menšin na území první ČSR, které měly vliv na chod státu. Zároveň autor podává přehled vývoje počtů zástupců nejdůležitějších národnostních menšin v ČSR. Autor popisuje vznik Československé republiky jako důležitého momentu vývoje první ČSR. Kapitola třetí se zaměřuje na charakteristiku problémů státu v oblasti národnostních menšin v prvních letech jeho existence.

V kapitole čtvrté, stěžejní, se autor zaměřil na podrobnou analýzu samotné právní ochrany menšin v nově vzniklé Československé republice, její úpravu a aplikaci v praxi, samozřejmě se zaměřením na německou menšinu. Provádí podrobnější rozbor nejdůležitějších mezinárodních smluv, které byly uzavřeny na mírové konferenci v Paříži, následně se věnuje analýze ústavního zákona z roku 1920, hodnotí vzájemný vztah a promítání se výsledků mírových jednání do nejvýznamnější zákonné normy nově vzniklé Československé republiky, samozřejmě z pohledu ochrany menšin. Autor při této analýze použil přímo samotný zákon, tj. zákon č. 121/1920 Sb. z. a n. Podkapitola 4.6. je věnovaná otázce jazykového práva v ČSR, především pak jazyka německého. Autor provádí analýzu jazykového zákona z r. 1920, zákona č. 122/1920 Sb. Stejně jako u předchozí kapitoly postrádám práci přímo s prameny, i když je již zde patrné využití soudní judikatury, se kterou mohl autor pracovat samozřejmě ve větším rozsahu, než při svém bádání využil.

Zajímavá a přínosná je kapitola pátá, která se soustřeďuje na postavení vybraných menšin a jejich problémů. Velká část této kapitoly je věnovaná polské menšině, menšině maďarské, ale i židovské a romské.

Svoji výzkumnou činnost, své postřehy a zajímavé názory diplomant shrnul v závěru své práce.

Po formální stránce je nutno konstatovat, že autor dodržel normu předepsanou pro psaní diplomových prací, čerpal z dostupných pramenů a literatury, uvedl poznámky pod čarou, i když někde by bylo potřeba citace doplnit. Práce je psaná přehlednou formou, obsahuje anglické resumé.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti doporučuji diplomovou práci Tomáše Chrásteckého k obhajobě a navrhuji známku velmi dobře až výborně dle obhajoby.

Otázka k obhajobě:

Školství a otázka menšin v první ČSR

V Plzni 21.4.2019

JUDr. Mgr. Vendulka Valentová, Ph.D.